

En lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk for hyggelig utfordring til lyrikkstafetten. Etter inspirasjon fra eget kortvarig sykehusopphold på Rikshospitalet for endel år tilbake, der det var en tavle med månedens dikt. Vi har på vårt legekontor, Helsenautet, hatt tavle på venterommet med Ukas dikt der vi har hatt gleden av å henge opp egne favoritt-dikt. I tillegg har pasienter også hengt opp dels egne dikt, og dels favoritt-dikt. Fra en av medisinerstudentene som hadde fire ukers praksisperiode hos meg for noen år tilbake fikk jeg et innrammet favoritt-dikt, et dikt som øynene faller på når vi jobber på skifte-stua. Studenter i praksis er til glede både faglig og personlig.

Her er diktet, av Einar Skjæraasen, på årets siste august-dag.

August

August er det mykeste myke jeg kjenner,
denne skjelvende streng mellom sommer og høst,
denne dugg av avskjed i mine hender.

Dette hemmelige milde inn over jorden,
denne lyende stillhet;
Tal Herre, tal!
Dette lyset som hviler
på modningens høyde,
dveler
og synker mot visningens dal.

Disse kvelder da trær
er som skygger i skyggen.
Denne etterårsfred over sted og forstand.
Jeg har drømt at jeg seilte mot Evigheten,
og en kveld i august var den første
besynderlig duse kjenning av land.

Jeg vet midt i alt det jeg ikke vet:
August er det mykeste myke jeg kjenner,
myk som sorg og som kjærlighet.

Studenten het Heidi Grønseth, hun var ferdig med studiet i Bergen i 2006. Hun har arbeidet som fastlege i Bergen, men arbeider akkurat nå i rusomsorgen. Stafettpinnen går videre til Heidi.

med vennlig hilsen
Grete Wold